अहनन्नु पिता पुत्त्रं पुत्त्रश्च पितरं रणे । स्वस्रीयो मातुलश्चापि स्वस्रीयश्चापि मातुलः ।
सखायश्च सखा चापि सम्बन्धी बान्धवांस्तथा । एवमेष चयो वृत्तः कुरूणां पाण्डवैः सह ।
वर्त्तमाने भये तस्मिन् निर्मर्य्यादे महाभये । भीष्ममासाद्य पार्थानां वाहिनी समकम्पत । १८०५
केतुना पञ्चतारेण तालेन भरतर्षभ । राजतेन महाबाहुरुच्छ्रितेन महारथे ।
बभौ भीष्मस्तदा राजंश्चन्द्रमा इव मेरुणा ।
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भीष्मवधपर्व्वणि सङ्कुलयुद्धे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ गतपूर्व्वाह्णभूयिष्ठे तस्मिन्नहनि दारुणे । वर्त्तमाने तथा रौद्रे राजन्नरवरक्षये ।
दुर्म्मुखः कृतवर्म्मा च कृपः शल्यो विविंशतिः । भीष्मं जुगुपुरासाद्य तव पुत्त्रेण चोदिताः ।
एतैरतिरथैर्गुप्तः पञ्चभिर्भरतर्षभ । पाण्डवानामनीकानि विजगाहे महारथः । १८१०
चेदिकाशिकरूषेषु पाञ्चालेषु च भारत । भीष्मस्य बहुधा तालः चलत्केतुरदृश्यत ।
स शिरांसि रणे वीरो रथांश्च सयुगध्वजान् । विचकर्त्त महावेगैर्भल्लैः सन्नतपर्व्वभिः ।
नृत्यतो रथमार्गेषु भीष्मस्य भरतर्षभ । केचिदार्त्तस्वरं चक्रुर्नागा मर्म्मसु ताडिताः ।
अभिमन्युः सुसंक्रुद्धः पिशङ्गैस्तुरगोत्तमैः । संयुक्तं रथमास्थाय प्रायात् भीष्मरथं प्रति ।
जाम्बूनदविचित्रेण कर्णिकारेण केतुना । अभ्यवर्त्तत भीष्मञ्च तांश्चैव रथसत्तमान् । १८१५
सतालकेतोस्तीक्ष्णेन केतुमाहत्य पत्रिणा । भीष्मेण युयुधे वीरस्तस्य चानुरथैः सह ।
कृतवर्म्माणमेकेन शल्यं पञ्चभिराशुगैः । भित्त्वा नवभिरानर्च्छत् शरायैः प्रपितामहं ।
पूर्णायतविसृष्टेन सम्यक् प्रणिहितेन च । ध्वजमेकेन चिच्छेद जाम्बूनदविभूषितं ।
दुर्म्मुखस्य तु भल्लेन सर्व्वावरणभेदिना । जहार सारथेः कायाच्छिरः सन्नतपर्व्वणा ।
धनुश्चिच्छेद भल्लेन कार्त्तस्वरविभूषितं । कृपस्य निशितायेण तांश्च तीक्ष्णमुखैः शरैः । १८२०
जघान परमक्रुद्धो नृत्यन्निव महारथः । तस्य लाघवमुद्वीक्ष्य तुतुषुर्देवता अपि ।
लक्ष्यलक्ष्यतया कार्ष्णेः सर्व्वे भीष्ममुखा रथाः । सत्त्ववन्तममन्यन्त साक्षादिव धनञ्जयं ।
तस्य लाघवमार्गस्य अलातसदृशप्रभं । दिशः पर्य्यपतच्चापि गाण्डीवमिव घोषयन् ।
स तमासाद्य वेगेन भीष्मो नवभिराशुगैः । विव्याध समरे तूर्णमार्ज्जुनिं परवीरहा ।
ध्वजञ्चास्य त्रिभिर्भल्लैश्चिच्छेद परमौजसः । सारथिञ्च त्रिभिर्बाणैराजघान यतव्रतः । १८२५
तथैव कृतवर्म्मा तु कृपः शल्यश्च मारिष । विद्धा नाकम्पयत् कार्ष्णिं मैनाकमिव पर्व्वतं ।
स तैः परिवृतः शूरो धार्त्तराष्ट्रैर्महारथैः । ववर्ष शरवर्षाणि कार्ष्णिः पञ्चरथान् प्रति ।
ततस्तेषां महास्त्राणि निवार्य्य शरवृष्टिभिः । ननाद बलवान् कार्ष्णिर्भीष्माय विसृजन् शरान् ।
तत्रास्य सुमहद्राजन् बाह्वोर्बलमदृश्यत । यतमानस्य समरे भीष्ममर्द्दयतः शरैः ।
पराक्रान्तस्य तस्यैवं भीष्मोऽपि प्राहिणोच्छरान् । स तांश्चिच्छेद समरे भीष्मचापच्युताञ्छरान् । १८३०
ततो ध्वजममोघेषुर्भीष्मस्य नवभिः शरैः । चिच्छेद समरे वीरस्तत उच्चुक्रुशुर्जनाः ।